

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 23. března 2011 č. 206

Stanovisko

**vlády k zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi,
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád,
ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk č. 268)**

Vláda na jednání své schůze dne 23. března 2011 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 268), a uplatňuje k tomuto návrhu dále uvedené připomínky.

Vláda je v obecné rovině přesvědčena, že má-li být umožněn postih příspěvku na živobytí výkonem rozhodnutí, musí se jednat o výjimečné opatření v případech, kdy lze důvodně předpokládat, že jiný způsob výkonu rozhodnutí nepovede ke sledovanému cíli. Vláda proto považuje za nezbytné, aby byl předložený návrh zákona v dalším průběhu legislativního procesu upraven v dále uvedených směrech.

1. Navržené ustanovení § 48 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi, které za určitých okolností předpokládá možnost uzavření dohody o srážkách, jejímž předmětem bude příspěvek na živobytí, je podle názoru vlády nutné doplnit tak, aby po případném provedení srážek zůstala příjemci dávky garantována částka ve výši existenčního minima. Navržené ustanovení by zároveň mělo řešit i ty situace, kdy je na příspěvku na živobytí společně posuzováno více osob, a i v tomto případě by mělo být zaručeno, že jim po provedení srážek bude garantován příjem ve výši existenčního minima.

2. V souvislosti s navrženou úpravou § 48 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi vláda rovněž upozorňuje, že slova „orgánem moci výkonné nebo orgánem územního samosprávného celku“ by bylo vhodné nahradit slovy „orgánem pomoci v hmotné nouzi, který uvedenou dávku vyplácí“. Tato formulace by byla vhodnější i z důvodu, že v současné době je připravována nová právní úprava, která v oblasti pomoci v hmotné nouzi od 1. ledna 2012 v zásadě již nepočítá s participací orgánů územně samosprávných celků. Vláda se rovněž domnívá, že orgánem veřejné moci oprávněným uzavřít dohodu o srážkách by měl být pouze ten orgán, který dávku vyplácí, a to i s ohledem na administraci dotčené agendy.

3. Navržené ustanovení § 48 odst. 4 by mělo být také doplněno, a to tak, aby i v tomto případě bylo garantováno zachování existenčního minima, bude-li na příspěvku na živobytí společně posuzováno více osob. Návrh zákona by měl také výslovně stanovit, že dávky pomoci v hmotné nouzi budou postižitelné výkonem rozhodnutí pouze v případě, kdy povinná osoba již nebude mít žádný jiný příjem, který by byl výkonem rozhodnutí postižitelný.

4. Vláda rovněž považuje za vhodné, aby byl předložený návrh zákona podroben revizi z hlediska legislativně technického, například tím, že do něj bude v souladu se zavedenými zvyklostmi doplněno ustanovení o účinnosti. Vláda také upozorňuje, že by měl být doplněn o přechodné ustanovení, které by stanovilo, že navržená právní úprava by se vztahovala pouze na závazky (dluhy), které vznikly po dni nabytí účinnosti navrženého zákona.

5. Vláda na závěr svého stanoviska považuje za vhodné upozornit na nepřesnost v důvodové zprávě, kde je chybně uvedeno, že dávka pomoci v hmotné nouzi je vyplácena bez jakéhokoliv přičinění samotného příjemce. Zákon o pomoci v hmotné nouzi totiž předpokládá, že osobě, která pobírá příspěvek na živobytí déle jak šest měsíců a není nijak aktivní v tom smyslu, aby si zvýšila příjem, bude částka na živobytí snížena pouze na částku existenčního minima. To ale ve svém důsledku znamená, že srážky a výkon rozhodnutí z příspěvku na živobytí podle navrženého zákona se dotknou spíše osob, které vyvíjejí nějakou aktivitu, aby jim částka živobytí neklesla na exekuci nepostižitelné existenční minimum.